

rapporten en verslagen uit de regio

Rapport Hooge Heide (ruilverkaveling Melderslo)

In een stage-rapport (februari 1983) samengesteld door Irma Zanders en uitgegeven door Landinrichting, Grond- en Bosbeheer in de provincie Limburg (gestencild, 42 bladzijden en 2 bijlagen, waaronder een lijst van aldaar voorkomende vogelsoorten) wordt met nadruk geconcludeerd dat de windsingels in Hooge Heide gespaard moeten blijven voor de Ortolaan, die daar nog voorkomt. Daarom wordt bij de ruilverkaveling Melderslo aanbevolen de volgende teelten en/of bedrijfsvoering voor Hooge Heide niet door te voeren: grootschalige akkerbouwbedrijven met verbouw van stuiftegevoelige gewassen, zoals suikerbieten en grassen en rundveebedrijven met daaraan verbonden weidebouw en maisteelt.

Hooge Heide is thans een onbebouwd landbouwgebied, gelegen aan de westzijde van de spoorlijn Nijmegen-Venlo. Het gebied is gelegen in de gemeente Grubbenvorst, tussen Horst en Lottum. Hoewel dit gebied van oorsprong een open karakter heeft, maken de windsingels het nogal kleinschalig.

J.T.

Verstoring van weidevogellegfels door weidend vee

In een rapport wordt verslag uitgebracht over een onderzoek dat waardevolle gegevens heeft opgeleverd over de uitkomstkanalen en verstoringen van weidevogellegfels. Deze gegevens kunnen van belang zijn voor het opstellen van richtlijnen voor beweidingssystemen, die ruimte laten voor het behoud en de ontwikkeling van weidevogelpopulaties. Het rapport is een vervolg op het rapport dat de Directie Beheer Landbouwgronden in 1980 heeft uitgebracht onder de titel 'Verstoring van nesten door weidend melkvee'. In 1981 is in verschillende opzichten een verbreding en verdieping van het onderzoek bereikt. Het onderzoek in 1981 is van maart tot en met juli uitgevoerd op veehouderijbedrijven in Friesland en Noord-Holland. Daartoe zijn op een aantal percelen de aanwezige legfels opgespoord en de lotgevallen daarvan gevolgd. Het merendeel van deze percelen zijn één of meerdere malen beweid door koeien, pinken of schapen. Het onderzoek leverde onder meer de volgende conclusies op: de vertrapping van de legfels neemt toe in de volgorde Scholekster, Kievit, Grutto, Tureluur. De legfels van de meer kritische soorten schijnen ongeveer in de zelfde mate te worden vertrapt, als die van de Tureluur. Een pink vertrapt ongeveer twee maal zoveel legfels als een koe en deze op haar beurt ongeveer twee maal zoveel als een schaap. Interessant is ook dat vastgesteld is dat wanneer de schade

aan legfels door predatie en vertrapping onderling wordt vergeleken, het blijkt dat permanente beweiding van 1 à 2 koeien of pinken per ha reeds de zelfde, of meer, verstoring van legfels teweegbrengt dan predatie in een niet beweide situatie. Het is uit het rapport moeilijk op te maken in hoeverre het zoeken en het vinden van legfels invloed heeft gehad op een grotere predatie dan dat dit in normale omstandigheden het geval zou zijn geweest.

Tijdens beweiding is de predatie groter dan in onbeweide situaties bij legfels van Scholekster, Kievit en Grutto.

In het verslag wordt geen enkele predator bij naam genoemd en ook niet vermeld hoe verstoring van predatoren werd vastgesteld.

Grappig is dat in de folder over dit onderwerp, waarvan volgens de vermelding de gegevens uit dit rapport zijn gebruikt, wél de predatoren bij naam worden genoemd. Bovendien legt deze folder een té zwaar gewicht op predatoren, hetgeen onredelijk wordt geacht.

A.J. Beintema, T.F. de Boer, J.B. Buker, G.J.D.M. Mùskens, R.J. van der Wal & P.M. Zegers: Verstoring van weidevogellegfels door weidend vee. Gestencild, 55 bladzijden, 5 bijlagen (17 bladen), 8 figuren, 9 tabellen, 9 foto's (1982). Uitg. Directie Beheer Landbouwgronden, Ministerie van Landbouw en Visserij, postbus 20022, 3502 LA Utrecht.

Populatieverloop Huiszwaluw in Breda 1971 - 1981

De Westbrabantse Vogelwerkgroep gaf een door Willem Veenhuizen samengesteld verslag uit over de broedresultaten van de Huiszwaluw in de stad Breda in de jaren 1971-1981. Na een telperiode van een periode van tien jaar (zie ook 'Het Vogeljaar' 24(1) : 41-42 & 25(3) : 138) bleek dat deze soort in de stad Breda als broedvogel geleidelijk in aantal achteruitgaat. Volgens samensteller is deze achteruitgang te wijten aan een complex van nadelige invloeden, waaronder: vermindering van geschikte nestplaatsen, minder slikkerige plaatsen voor het verzamelen van nestmateriaal, het bruin verven van daklijsten, vandalisme en het weren van nesten aan gebouwen. Ook wordt verlies in overwinteringsgebieden als mogelijke oorzaak vermeld. Ook werd nagegaan op welke windrichting de meeste nesten waren gebouwd. Er bleek een kleine voorkeur voor de bouw op de noordzijde te zijn.

Over resultaten met kunstnesten zijn in de literatuur nauwelijks gegevens te vinden.

Willem Veenhuizen: Broedresultaten van de Huiszwaluw in de stad Breda 1971-1981. Populatieverloop van de Huiszwaluw (*Delichon urbica*) in de stad Breda 1971-1981. Gestencild, 24 bladzijden, 5 figuren, 6 tabellen, tekeningen van Wout van Gils (1982). Uitg. West Brabantse Vogelwerkgroep, Breda. Te bestellen door overmaking van f 6,- (inclusief portokosten) op girorekening 1 063 712 ten name van Westbrabantse Vogelwerkgroep, Donk 196, Breda, onder vermelding van 'huiszwaluw'.